

en Toti Toronell
presenta

FE DE RUTES



FE DE RATES

on posa: fe de rutes, ha de posar: fe de rites

cucut! QUI SOC

Podia haver nascut ros, però vaig néixer moreno, podia haver nascut nena però vaig néixer nen, podia haver nascut abans, però vaig néixer després, podia haver nascut blanc, però com tothom, vaig néixer a tot color. I aquí comença tot, aprenent a viure a tot color! Descobrint tonalitats de vida i buscant els colors que s'amaguen dins les coses transparents.

Vaig néixer l'any 1975 DC, dels primers anys no en puc dir gran cosa, feina tinc per recordar el que vaig menjar ahir per dinar! Però el que sí que recordo es que a l'any 92 vaig fer un curs de circ amb en Pep Mora, i que aquest va ser el detonant de tot el que ha anat venint després.

Em vaig formar de manera autodidacta, però fent alguna trampa i picant una mica d'aquí i d'allà, amb l'Avner (The Excentric), amb en Jango Edwards, en Leo Bassi, en Les Bubb, Comediants, Toni Albà, Dimitri Bogatirev (Aga-Boom)... entre d'altres. Però sobretot sobretot, atrevint-me a provar i a investigar.

També dirigeixo altres companyies, faig dibuixos, escultures, escrits, algun disseny, construeixo escenografies, toco una mica l'acordió i l'ukelele, també dono alguna classe, invento, escric, imagino, i quan menys m'ho espero, m'equivoco... i puc tornar a començar.

Macarrons!! Ahir vaig menjar macarrons!!

Vist des de fora soc aquest, amb fons blanc, mirada PERDUDA, panxa ENDINS, pit en FORA, cap ALÇAT, somRIURE Mona Lisa, força ben afaitat i amb clotet de l'hermosura.



PREFACI

“Equivocar-se es el principi d'una cosa nova. Amb aquest “Fe de Rutes” en Toti no té altre pretenció, que la d'equivocar-se millor.

Ara farà uns 14 anys pels voltants del 2010 vaig fer un espectacle que es deia “Naïf”.

Naïf explicava la història d'un personatge que va anar a tirar les escombraries just el dia en què tancaven la fàbrica on treballava (en la decadència de la revolució industrial, quan moltes fàbriques van haver de tancar, i els carrers s'omplien de gent que buscava noves oportunitats).

El pallaso divagava pel món amb la seva bossa d'escombraries, (com aquella motxilla que tots portem, amb el pes de les coses viscudes) amb la por de deixar algunes coses enrere i la incertesa de les coses que vindran.

L'espectacle acabava llençant la bossa d'escombraries i automàticament del cel li queia una bossa nova. (una nova motxilla per omplir i una nova motxilla per continuar arrossegant)

Aquest doncs, és el punt de partida. D'alguna manera la meva vida va canviar a partir d'aquell espectacle i un cop vam acabar les gires, em vaig quedar, jo també, divagant amb una nova bossa d'escombraries a les mans.

Des d'aquell moment i des del mateix pallaso, amb la mateixa essència, comença

un recorregut a la recerca d'una nova manera de mirar el món, però, al cap i a la fi el pallaso és part d'un mateix i l'espectacle d'alguna manera serà un paral·lelisme de les coses que jo mateix he viscut i he anat descobrint aquests 14 anys, que em separen del “Naïf”.

Amb la necessitat i les ganes de tirar aquesta bossa d'escombraries que tant jo com el personatge hem acumulat en aquests darrers anys.



Un recorregut per l'apassionant món de la dispersió

FE DE RUTES

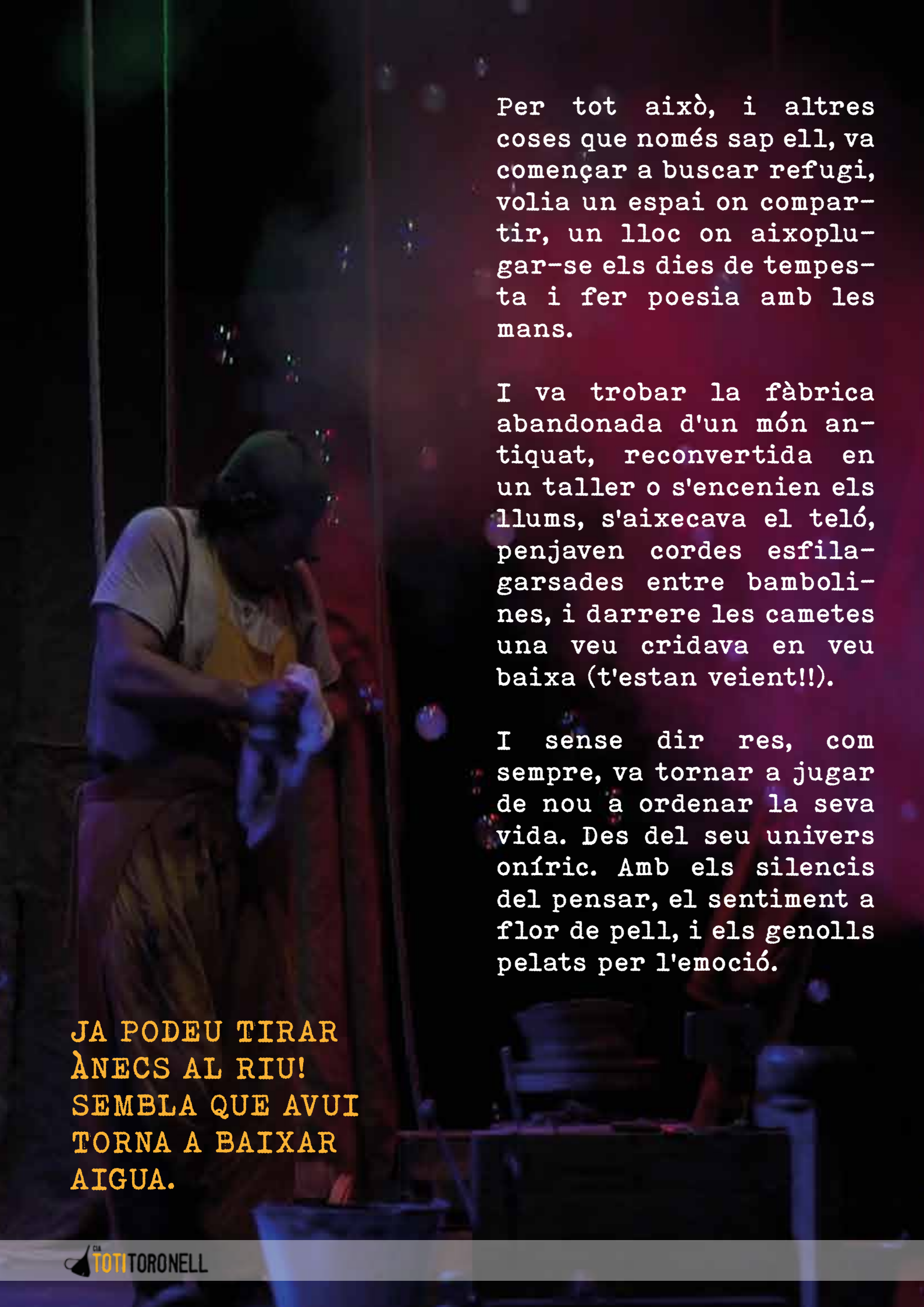
FE DE RATES: on posa: fe de rutes,
ha de posar: fe de rites

La fàbrica va tancar, i es va trobar deambulant com un ànec pels carrers de la ciutat.

De tant buscar s'havia convertit en tot un expert, cada cosa que veia li obria un ventall de possibilitat que no el deixaven dormir.

Havia acumulat un munt d'experiències, i volia compartir-les amb el món. Però la tardor començava a debilitar la llum dels capvespres, el vent li feia venir mal de cap, la fredor de les nits li feia formiguejar la punta dels dits. I amb aquest temps, només pensava a amagar-se dins una clova de castanya.

Es feia preguntes sobre el significat dels seus descobriments, potser era Art, potser era atzar, o potser el món li estava posant al davant un munt de poesies que s'havien d'interpretar amb les mans.



Per tot això, i altres coses que només sap ell, va començar a buscar refugi, volia un espai on compartir, un lloc on aixoplugar-se els dies de tempesta i fer poesia amb les mans.

I va trobar la fàbrica abandonada d'un món antiquat, reconvertida en un taller o s'encenien els llums, s'aixecava el teló, penjaven cordes esfilagarsades entre bambolines, i darrere les cametes una veu cridava en veu baixa (t'estan veient!!).


I sense dir res, com sempre, va tornar a jugar de nou a ordenar la seva vida. Des del seu univers oníric. Amb els silencis del pensar, el sentiment a flor de pell, i els genolls pelats per l'emoció.

**JA PODEU TIRAR
ÀNECS AL RIU!
SEMBLA QUE AVUI
TORNA A BAIXAR
AIGUA.**




FE DE RUTES?

(títol inspirat en el FE DE RATES de Joan Brossa)



MOLT MACO PERÒ DE QUÈ VA?

Fe de Rutes (en homenatge al poeta Joan Brossa) és l'equivocació sobre l'equivocació.



El joc del pallaso, l'error insistent i l'obsessió a equivocar-se millor.

FE DE RUTES (donar fe de les rutes que hem seguit per arribar a algun lloc) és, doncs, també la petjada que deixen les rutes traçades al llarg d'una vida.

En aquest espectacle, en Toti torna a l'escenari, on es redescobreix a si mateix, mostrant des del seu pallaso més "Naïf" algunes de les seves altres facetes; la pintura i el dibuix, la música, la ceràmica, la màgia, el teatre d'objectes, la fusteria..., tot amb aquell toc d'humor surrealista i aquella poètica que "Brossa" trobava en el circ, en Toti busca i dibuixa cada poema amb cada gest, en cada respiració, i en cada mirada, com un mirall de l'ànima, que rebota a l'espectador, i que emociona... i que emociona... I que emociona...



L'EQUIP QUE FA POSSIBLE AIXÒ

i altres coses que ara no venen al cas.

idea

Toti Toronell



tècnica
Nino Costa



direcció
Toti Toronell



música
Cinta Pellicer



pallasso

Toti Toronell



ajudant de direcció

Cesc Grasset



coreografia

Paula Toronell



música

Albert Dondarza



vestuari

Carlota Rodríguez



producció

Anna Roca



ànims

Marga Socies



companyia

Manolo Alcantara



veu

Nunna Toronell



quan tot sembla perdut... sempre hi ha qui ho troba!

OFICINA

(+34) 619 863 307

nas@totitoronell.com

www.totitoronell.com

DISTRIBUCIÓ

info@alapista.com

(+34) 657488149 BONI

(+34) 639654489 SILVIA

www.alapista.com



amb el suport:

ic **3C** Institut Català de les
Empreses Culturals

 Generalitat
de Catalunya

 CIA
TOTITORONELL